

طالعات فریز
انسانی

احساسات

درونی کودکان

را از جهود آنها

بخواهد

چهره کودکان، آئینه تمام
نمای احساسات آنهاست

چهره و قیانه کودکان؛ آئینه تمام نمای درون آنهاست، از قیاله یک کودک و زست ها و جرگات اومیتوان کاملا روییه او را تشخیص داد و تهمید که او به چه می اندیشد ؟ چه سیخواهد ؟ وجه درسر دارد ؟ کودکان برخلاف بزرگسالان خوددار نیستند و خیلی زود آنچه را که در خود دارند بروز میدهند. بهتر از هر کسی، پدر و مادر می توانند آثار و علائم قیانه کودک خود را تشخیص دهند. هر مادری می تواند از چهره کودک خود همه چیز را بخواهد و هر بدری هم می تواند تغییرات

پرستال جامع علوم انسانی و عالیات فرهنگی

پرستال جامع علوم انسانی و عالیات فرهنگی

در آن می توان مشاهده کرد.
 در حقیقت از اوایل قرن نوزدهم ، یعنی از زمان اکتشافات چارلز داروین طبیعی دان معروف انگلیسی بود که دانشمندان به ارتباط نزدیک میان احساسات درونی انسان و حرکات و مخصوصاً تغییرات چهره او پی بردن و باز آن زمان به بعد هرچه گذشت این ارتباط بیش از پیش باثبات رسیده است واهیت آن آشکارتر می شود، در حال های اخیر که مخصوصاً روانشناسی کودک پیشرفت قابل ملاحظه ای کرده است از نظر علمی حالت صورت و قیافه و ژست کودکان بیشتر مورد توجه واقع شده است و دانشمندان از این راه با سرار درون کودکان پی سپرند و خیلی از سائلی را که حتی کودک نمی تواند بزیان آورده و بیان کند، دانشمندان می توانند از چهره و حرکات و ژست های او درک کنند. چند نمونه از قیافه کودکان را که با توضیحات آن در این صفحه ها می بینند ، استنباطی است که روانشناسان از این چهره ها و ژست ها کرده اند و نمونه ایست برای پدران و مادران که چگونه از قیافه کودک خود را ز درون او را بخواهند و یمومع در صدد رفع ناراحتی و مشکلات کودک خود برآیند :

نگران

چهره این کودک و مخصوصاً حالت دهان او نمونه و معرف آنست که کودک ناراحت است ولی ناراحتی خود را نمی خواهد بروز دهد و حتی حاضر نیست یک کلمه هم یا شما صحبت کند، اما چشان کودک نگران اطراف است و درجستجوی کمکی از دیگران وغیر از پدر و مادر یا سایر نزدیکان است، چهره این کودک

چهره دختر یا پسر کوچک را بخوبی درک کند وقدر هم خوبست که آنها هتماً اینکار را بگفتهند و روحیه کودکان خود را زیر نظر بگیرند، غالباً پدران و مادران با آنکه بخوبی توانایی دارند، از هیجانات درونی کودک خود مطلع شوند به چهره و قیافه کودک خود توجه نمی کنند و یا آنکه دیر متوجه می شوند و موقعی بآن بی میبرند که غالباً دیر شده و کاراز گذشت است و آنوقت موقعی که کودک بگریه درآمد و یا دچار تأثرات و اختلالات روحی شد، خود را سرزنش می کنند که چرا بقیانه او درست توجه نکرده بودند .

میر از قیافه و چهره ، حرکات و ژست های کودکان نیز در خود توجه زیاد است و این، حرکات هم هر دو که خود نمایانگر یک تغییر و اتفاقاب درونی است .

دانشمندان امریکائی دو مورد تغییرات چهره و حرکات و ژست های انسان مطالعه جالب توجهی کرده اند، آنها پس از دقت و مطالعات زیاد باین نتیجه رسیده اند که هر انسانی در حدود ۷۰ هزار قیافه و ژست مختلف ممکن است به صورت و حرکات و رفتار خود بدهد، که هر یک از آنها نمونه هایی از اتفاقابات و هیجانات درونی اوست و معنای خاصی دارد، دانشمندان روانشناس بیشتر این قیافه ها و حرکات را بخوبی می شناسند و مفهوم هر یک از آنها را میدانند ولی هر مادر و پدری از روی تجربه می توانند مالتند یک روانشناس معنا و مفهوم حرکات و تغییرات قیافه کودکان خود را دریابند .

چهره کودک طوری حساس است که نه فقط تغییرات حالات کودک را منعکس می کند بلکه آثار رشد و تکامل عقلانی و جسمی را نیز

خود را در دهان کرده و گوشهای ایستاده است نگاه کنید، این قیافه را شاید خیلی از پدر و مادرها در کودکان خود دیده باشند، کودکی که اینکار را می کند احتیاج دارد که او را تسلی دهد، گذاشتن انگشتان بردهان از نظر روانشناسان دلیل بر اینست که شخص می خواهد علاوه اش را به خودش نشان دهد یعنی در حقیقت خودش، خودش را تسلی میدهد، بچه ها مخصوصاً با این ترتیب خود را از نگرانی نجات میدهند، و چنین کودکانی را باید نوازش کرد، آنها را بوسید و بانها هرچه بیشتر محبت کرد، زیرا تشنۀ محبت هستند.

هوش

اینهم یک قیافه وژتی است که در کودکان زیاد دیده می شود، زبان کودک از دهانش خارج شده و در جستجوی چیز خوشمزه ایست، شیرینی، مریا، بستنی و سایر تنقلاتی که کودکان بآن علاقه دارند،

معروف یک نگرانی ناسفهوم هم می تواند باشد، نگرانی از آنکه محبت پدر یا مادر خود را از دست بدهد. موقعی که قیافه کودک خود را اینطور دیده در صدد کمک باور آید و نگذارد در این نگرانی زیاده از حد باقی بماند و اعصاب او را آرام کنید.

احتیاج به نوازش
دروست به قیافه این کودک که دوانگشت

حرکات خود را با قاطعیت انجام میدهد
قیافه و رُخت او بخوبی نشان میدهد که رشد او
از هر جهت کامل و موقتی آسیز بوده است او
می تواند براعضای بدن خود کاملاً مسلط
باشد، تمام و اصطکاک با دیگران را دوست دارد
و استقبال می کند و از تعرک و چنیش و انجام
کارهای مختلف لذت میبرد، و این اختصاصات
کاملاً با شرایط دوران بلوغ کودک تطبیق
می کند و مناسب دارد.

کودک با این ژست وقیافه حالت دفاعی

کودکی که اینطور زبان خود را حریصانه از دهان خارج می کند با این ترتیب هوش زیاد، وسعت خیال و تصویر، وحافظه قوی خود را نشان میدهد، این کودک از نظر روحی سالم و کاملاً با نشاط است.

جذب

این ژست وقایه مخصوص کودکانی است که پدر و مادرشان آنها را توبیخ کرده‌اند، کودک چشمان خود را با دست گرفته است و نمی‌خواهد جایی را به بیند و این علامت آنست

که کودک مایل است از ناراحتی ارتباط خود را با خارج قطع کند، این حرکت اگر در کودکان خردسال انجام شود، طبیعی است و مانع ندارد و معمولاً در کودکستانها نظیر آن را زیاد می‌توان دید ولی اگر در مدارس دیده شود، کودک از تنفس روانی دچار تقیصه‌ای شده است و باید در صدد، درمان و معالجه او برآیند

قیافه این کودک پراز تحرک و انژرژیست،
او با تضمیم و اراده زیاد بمقابل خود مسی نگرد

به رچیز تازه‌ای خیره و دقیق می‌شود و تعجب هم سیکند این در حقیقت یک مرحله تکاملی است که کودک از توقع رشد خود طی می‌کند و پس از این تعجب است که او کم کم بمحیط اطراف خود بی‌رسید و با آن آشنا می‌شود.

این ژست و قیافه هم قابل توجه و در عین حال حائز اهمیت و دقت است، کودک زبان

خود را بین دندان‌های خود گرفته است، این علامت آنست که کودک یک چیز فرار را می‌خواهد نگاهدارد. او کلیه هوش و حواس خود را بدین ترتیب دریکجا متمرکز می‌سیکند تا مسئله مهم و غریبی را حل کند و یامشکلی را از سر راه خود بردارد. در کودکان، چنین ژستی کاملاً طبیعی و معمولی است و در حقیقت مرحله رشد و تکامل آنها را نشان میدهد ولی اگر بزرگسالی چنین ژستی از خود نشان داد غیرعادیست و علامت آنست که او هنوز روحیه کودکی خود را از دست نداده است.

گرفته و در صدد است که از خودش محافظت کند. او در مقابل عوامل خارجی و نگرانی‌های نامعلومی حالت احتیاط و دفاعی بخود گرفته است. گرچه چشمان او باز است و آنها را نبسته است ولی این دلیل برآن نیست که کودک آماده تماس و ایجاد رابطه با دیگران باشد، این حالت را وقتی در کودک دیدید بدانید که او درحال انفجار است، با تندخوبی و کمی ناملایمت از جا در می‌رود، از شما فرار می‌سیکند و زیرگریه می‌زند و با کمی محبت و مهربانی هم حالت عادی بخود را باز می‌یابد و چهره نگران او خندان و شاد می‌شود.

این قیافه و ژست نشانه و علامت جدا اکثر توجه کودک به یک چیز و دیگر حادثه است. دهان کودک باز مانده است و چشمان او کاملاً گشاد شده است. کودک که این قیافه را بخود می‌سیکرید، با هوش و با علاقه است او می‌خواهد با دنیای اطراف خود هرچه بیشتر تماس برقرار کند و این دنیا را بشناسد و بهمین جهت هم

